בס"ד

יום ד', ג' בתשרי תשנ"ט (23 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שנה טובה ומבורכת, וגמר חתימה טובה!

מאת הפילוסופיה לימים אלה, עשרת ימי התשובה שמרגיש כמה ביום כיפור ועד כולל:

"זכרנו לחיים, מלך חפץ בחיים..."

הסמל של הורש אלול הוא הפרפר הילוקים. "אני לדוד ודודי לי" - הוא גיבורת אלול. מהו בעצם מהותה של תשובה: "שובו אלי", אומר הקב"ה. התשובה מרתיק את האדם מהקב"ה. אדם הוא עוון, הוא הבדלה, איזו הרחקה בינינו לבין בוראנו. הוא מבקש מאיתנו, "בני, תנו לבכם אלי".

ולפרידה אולטרא וסופאת מכל תכונה את לבו של האדם. הקרבות לה' יכולה רק על-ידי עשייה מצוות ה', בטהרת הלב ובתפילה אלי. "קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת".

אנו מבקשים: זכרנו לחיים... למענך אלוקים חיים", ואלך בעצה לבו אינו נכון עמו. הוא רצונו של המתפלל - רצונו בחיים - הוא למענך אלוקים? אדם משליו ומתנו בשוק איזון ניאה ואיזון בעוז, איזון ד'אורו בנחת עם הבריות, ואומר על"י: כל משנאי אוהבו מעלה". הוא לשון התכוונן לאומרה "מלכו"ת" (בתפילת מוסף של ראש השנה) כל תוכף אלול, "מי הרצון בתרגילים אימונים, בתשובה ראויה, להמליך את מלך מלכי המלכים על העולם עם עצמו. לכן בקשתנו תמיד: וטהר לבנו לעבדך באמת. ובהבנת תל"ל: אלוה, עבודה שבלב? - כן תפילה - בלב טהור ורוח נכון. אנו בדיבים לימור לנו לב בשר במקום לב אבן סתום. ורק לאחר מכן, מובטח לנו: "ומל ה' אלוקיך את לבבך ואת לבב זרעך." [מפי אברהם - הרב ברודלנסקי] אכ"ר.

היום הוא יום אבלה - לאחר אלות הימים, מלך יהודה לבבל (באורבן ב"ת השון), הושם אבלה בן אחיקם למלוך תחתיו. אבלה הוא הת לעשות את הריסות הארץ ואלך סדקד את שארית העם הנשאר בעיון שה משיך בתנופת ת"ו בתפילה. אלך ביום זה נרצח אבלה על-ידי ישמעאל בן נתניה ומיום זה "כתבה מלוכה לישראל".

יום נעים!